

NEDJELJNA ČITANJA

Sir 27, 33–28, 7; Ps 103, 1-4.8.10-12; Rim 14, 7-9; Mt 18, 21-35

Petar u današnjem evanđelju pita Isusa treba li oprostiti sedam puta. Ovdje se radi o simbolici, a ne točnom broju, jer se time želi reći da treba oprostiti puno puta, ali ima svoju konačnost. Petar je spreman oprostiti puno i često, ali ne sve i uvijek. Isus mu odgovara kako ne treba oprostiti sedam puta već sedamdeset puta sedam. Ni ova izjava nema intenciju govoriti o točnom broju već o tome kako smo pozvani oprostiti uvijek i sve što nam je nanoseno kao nepravda. Isusova prisposoba koja slijedi govori o tome kako to oprašta Bog, a kako čovjek. Spominje se kraljev službenik koji je kralju dugovao 10 000 talenata, što je svota koja se nije mogla naći u cijelom Izraelu. Dug je bio toliko velik da ga je bilo nemoguće isplatiti ni kad bi se prodalo imanje tog čovjeka zajedno s njegovom obitelji kao robljem. Mogao ga je kralj zatvoriti i od obitelji napraviti prosjake, jer je otac privređivao za obitelj. Mogao mu je otpustiti dio duga tako da mu barem malo olakša podmiriti tu situaciju. Ali da bi mu oprostio čitav dug, tome se nije nadao. A upravo se to dogodilo. Radost toga čovjeka nismo u mogućnosti niti zamisliti. Idući kući navijestiti radosnu vijest da mu je sve oprošteno, taj isti kraljev dužnosnik nailazi na čovjeka koji njemu duguje sto denara. Poznato je kako je denar bio dnevnicica, pa bi se reklo da je dug toga čovjeka iznosio po prilici tri i pol mjesečne plaće. To je iznos koji je moguće vratiti, za razliku od prijašnjeg slučaja. Ovaj čovjek sada moli za sebe milost da dobije još na vremenu kako bi mu mogao vratiti sav dug. Čovjek koji je zadobio milosrđe nije ga pokazao drugome već ga je počeo fizički zlostavljati i zatvorio ga u tamnicu dok mu ne otplati dug. Kada je ta vijest došla do kralja, on više ne ostaje pri svojoj prvotnoj odluci već zatvara slugu dok mu ne vrati dug koji je nemoguće vratiti. Nije kralj gledao njegove grijeha već se užasavao nad činjenicom da je u velikoj mjeri iskusio ljubav, ali nije ni trunke bio spreman dati je drugome. Nema toga grijeha koji Bog ne bi oprostio, nema takvog zločinca kojega Bog ne bi uzeo za svoje dijete, nema tolikoga grešnika kojemu Bog ne bi htio iskazati svoje milosrđe i sve to pod jednim jedinim uvjetom: onaj koji želi Božje oprostjenje i Božje milosrđe, treba takvo oprostjenje i milosrđe iskazivati svojim bližnjima. Nije to uvijek lako i traži veliki napor i žrtvu, ali donosi mir i spasenje. Braćo i sestre, oprostimo i bit će nam oprošteno.